

Nr 5.

Ankom till riksdagens kansli den 19 februari 1920, kl. ½ 6 e. m.

Första kammarens första tillfälliga utskotts utlåtande nr 5, i anledning av väckt motion angående åtgärder mot barns brukande och vuxnas missbrukande av tobak.

I en inom första kammaren väckt och till första kammarens första *Motionen.* tillfälliga utskott för behandling hänvisad motion, nr 206, har herr *Lindhagen* hemställt, att riksdagen ville hos regeringen och ämbetsverken med förvåning efterlysa riksdagsskrivelserna av 1906 och 1912 om åtgärder mot barns tobaksbruk och vuxnas tobaksmisbruk samt anhålla, att omsider vidtagas de i skrivelserna »snarast möjligt» begärda åtgärderna i ändamål att på upplysningens väg eller annorledes möta den landsfara, som hotar genom det nu ännu mer överhandtagande tobaksmisbruket.

I avseende å motiveringen för denna hemställan får utskottet hänvisa till motionen.

Utskottet är fullt ense med motionären däri, att ett ingripande från *Utskottet.* det allmännas sida till förhindrande av tobaksmisbruk är av förhållandena väl motiverat. Främst kräves en sådan åtgärd givetvis av omtanken om de unga. Såsom motionären erinrat, har också från riksdagens sida vid två skilda tillfällen, 1906 och 1912, gjorts framställning hos Kungl. Maj:t i fråga om vilka åtgärder, som kunde vidtagas till hämmande av särskilt minderårigas tobaksmisbruk.

I anledning av riksdagens sist gjorda hänvändelse uppdrog dåvarande chefen för ecklesiastikdepartementet den 30 oktober 1917 åt särskilda sakkunniga att inom departementet verkställa utredning och avgiva förslag an-

Bihang till riksdagens protokoll 1920. 12 saml. 1 avd. 4 häft. (Nr 5.)

gående åtgärder för motarbetande av missbruk av tobak. De sakkunniga avgåvo den 19 oktober 1918 betänkande och förslag i ämnet.

Då frågan om åtgärder mot missbruk av tobak således har bragts under vederbörlig prövning på sätt riksdagen åsyftat, lärer motionärens förevarande yrkande icke böra föranleda någon riksdagens skrivelse i ämnet till Kungl. Maj:t.

Utskottet får alltså, under uttalande av förhoppning att åtgärder i anledning av den utav de sakkunniga verkställda utredningen snarast vidtagas, hemställa,

att förevarande motion icke måtte till någon första kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 19 februari 1920.

På utskottets vägnar:

TH. BORELL.
